

Chris Warner

Goin' to the Dance

Patuxent 200 - USA 2009

Lickity Split - Goin' to the Dance - Heartbreak - Brennie's Dream - Banjo Blues - Don't Let Her Get Away - Bonaparte's Retreat - Taxes, Troubles, and Heartaches - Remembrance of Mother - Humdinger - Turn Your Heart to Jesus - Turkey Buzzard - These Blues are Chasing Me - Leavin' Town

Chris Warner banjo, vocals

Tom Adams rhythm & lead guitar, lead vocals

Darren Beachley tenor vocals

Mike Cleveland, Patrick McAvinue fiddle

Dick Laird mandolin

Heath Laird, Steve Streett bass

Mark Seitz mandolin, tenor vocals

Carroll Swam guitar

Een tijd geleden kreeg ik van mijn goede vriend Bud van Kuilenburg een gekopieerd CD'tje in handen gestopt van een LP genaamd Chris Warner & Friends. Van de

goede man had ik wel eens gehoord en wist dat hij banjospeler in de band van Jimmy Martin was geweest en zo rond 1965 nog een tijdje in Del McCoury's Shady Valley Boys had gespeeld, maar meer toch echt niet. Op het hoesje stond dat hij onder zijn vrienden onder meer Del McCoury, Dudley Connell, Audie Blaylock en Rickie Simpkins mocht rekenen. Waren dat mijn vrienden maar! Niet de eersten de besten. Maar goed, ik heb Bud weer.

Het schijfje heeft toen een tijdje in mijn CD speler gekampeerd, zo goed vond ik de muziek die er op staat. Via zijn bio kwam ik erachter dat Chris door de jaren heen ook nog met onder meer Bob Paisley, de Seldom Scene, Chief Powhatan, de Hotmud Family, Bill Harrell en Jim & Jesse gespeeld had.

Ik was bijna vergeten dat ik dat schijfje in bezit had, toen ik het nieuwe stapeltje bespreek CD's in handen kreeg. Daar zat "Goin' to the Dance" van diezelfde Chris Warner tussen. Vond ik de muziek op Chris Warner & Friends goed, deze CD is wellicht nog beter. Er staat werkelijk geen zwak nummer op, of het moet de traditional "Bonaparte's Retreat" al zijn. Maar dat reken ik Warner niet aan. Natuurlijk word ik altijd weer blij als ik lees dat van de veertien songs er tien van eigen hand zijn, waarvan zes geweldige instrumentals, waar Warner de Stelling Crusader de Luxe flink op zijn sodemieter geeft. Voor ons als traditionele bluegrass liefhebbers kan ik dus alleen maar zeggen: 38 minuten geweldige muziek! En natuurlijk heb ik ook weer dat oude schijfje van Chris Warner & Friends er weer bij gezocht.

pvk